

dom i landzone eller i et sommerhusområde, når det er af væsentlig betydning at råde over ejendommen for at sikre gennemførelsen af en iværksat planlægning til fremme af de formål, der er nævnt i § 1.

Kapitel 4. Ikrafttræden.

§ 8. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Som led i bestræbelserne for at sikre befolkningens rekreative behov søger regeringen ved det foreliggende lovforslag hjemmel til at gennemføre en mere *aktiv rekreativ politik* gennem statslig erhvervelse af eller udlån til kommuners og almennyttige selskabers erhvervelse af faste ejendomme, som det har betydning at råde over til fremme af befolkningens rekreative interesser. Der tænkes hermed på arealer, der er egnede til at udnyttes som feriecentre, marinaer, campingpladser m. v., eller som kan indgå i de kommende naturparker (d. v. s. større landskaber og andre områder, der på grund af deres landskabelige værdi eller beliggenhed har væsentlig betydning for almenheden, jfr. naturfredningslovens § 1). Der tænkes endvidere på arealer, som er mindre egnede til rationel landbrugsmæssig drift, men er af rekreativ interesse, samt på skovejendomme — fortrinsvis mindre — som er egnede til i første række at tilfredsstille rekreative behov.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med forslaget til lov om sommerhuse og camping m. v., forslaget til lov om ændring af lov om by- og landzoner og forslaget til lov om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet. Disse forslag tilsigter at *udbygge* beskyttelsen af de danske naturressourcer, navnlig på baggrund af den forventede øgede efterspørgsel efter jord ved Danmarks eventuelle indtræden i De europæiske Fællesskaber. Beskyttelsen af naturressourcerne og det åbne land vil således blive baseret på principperne i den gældende lovgivning, bl. a. by- og landzonenloven, naturfredningsloven og landbrugsloven, idet denne lovgivning samtidig udbygges.

Det forekommer imidlertid regeringen påkrævet, at man *supplerer* disse love, der gennemgående er af restriktiv art, med foranstaltninger, der tilstræber at udvide adgangen for befolkningen til at udøve fritidsaktiviteter.

Formålet hermed er i første række at medvirke til jorderhvervelser, således at de nødvendige arealer er til rådighed med henblik på etablering af feriecentre, kolonihaver og campingpladser m. v. For

at forstærke det offentliges aktive indsats på dette område taler, at den traditionelle sommerhusbebyggelse er ret arealkrævende i forhold til intensiteten af dens benyttelse, og at der derfor er behov for også andre og mere rationelle former for fritidsbeboelse.

Man tilsigter endvidere at fremme etableringen af de i naturfredningsloven instituerede naturparker, hvor den rekreative udnyttelse i almindelighed ikke er knyttet til bosætning.

Lovforslaget betegner ikke et brud med den hidtidige linie. Også efter den gældende lovgivning har staten gennem mange år medvirket til at forøge mulighederne for en aktiv indsats på det rekreative område. Dette gælder således ved jorderhvervelser i henhold til naturfredningslovens § 61 og ved landbrugsministeriets erhvervelser gennem statens jordlovsudvalg af jord til havekolonier. Der tilsigtes ikke ved det foreliggende lovforslag nogen opgivelse eller begrænsning af den hidtidige aktivitet i så henseende. Derimod stiler man — markeret ved et særligt lovforslag — mod at *forøge* og fordele indsatsen over en bred front i nøje sammenhæng med den planlægning af arealanvendelsen, som finder sted i stadig stigende grad.

Behovet for arealer til feriecentre, kolonihaver, campingpladser m. v. og til sikring af kerneområderne i naturparkerne er betydeligt, og det vil af økonomiske grunde næppe være muligt med statslig støtte at imødekomme behovet fuldt ud. Men en bevidst og aktiv indsats kombineret med en planlægning og en udnyttelse af bestemmelserne i planlægningslovgivningen vil kunne medføre de tilsigtede forøgede udnyttelsesmuligheder og valgmuligheder for en videre kreds af befolkningen, samtidig med at de begrænsede naturressourcer beskyttes ved at komme i offentlig eje.

På baggrund af den stedfindende udvikling er regeringen indstillet på at lade de mulige udnyttelsesformer af erhvervede arealer undersøge nærmere med henblik på en rationel og økonomisk udnyttelse, herunder om staten bør medvirke til f. eks. bygge-